

Kính thưa quý ông bà và anh chị em,

Ông bà cụ con lớn lên ở một làng chài sát ven biển. Nhung Bàn, Cẩm Xuyên, Hà Tĩnh. Gió đượm chất muối nên sạm làn da và tiếng sóng vỗ lớn nên tâm hồn bộc trực, hồn nhiên, sáng khoái. Khi làng chài bị Cộng Sản cướp mất đi sự an bình, thì ông bà mỗi người theo gia đình dọc theo bờ biển xuôi Nam. Có ghé Quảng Bình. Cưới nhau ở đó. Rồi lại tiếp tục xuôi Nam khi bước chân Cộng Sản dẫm nát mảnh đất lành này. Vượt tuyến. Chính phủ Ngô Đình Diệm dựng lều, đóng trại cho ông bà ở một mảnh đất bồi. Thanh Bò, Đức Lợi, Đà Nẵng. Giáo xứ Thanh Đức.

Nơi đó con được sanh ra và lớn lên. Thứ năm trong gia đình bảy trai, ba gái. Ông nhập ngũ. Thượng Sĩ Nhất Quân Báo. Mẹ ở nhà ngược xuôi với trăm nghề. Thật tình không bao giờ đủ miếng ăn, cái mặc. Nhưng tiếng cười lúc nào cũng đầy, và tình thương ngập tràn. Càng gần với tháng 4, 1975 thì tiếng bom nổ càng dữ dội, tiếng pháo kích càng lớn, đạn liên thanh càng nhiều. Rồi biểu tình. Rồi chống đối. Rồi la hét. Rồi lựu đạn cay xé đôi mắt. Rồi mất nguyên cả miền Nam Việt.

Gia đình đẩy con và thằng em thứ bảy xuôi Nam trước với bà nội. Rồi mất liên lạc luôn. Giữa biển người tị nạn, bà chị cả lúc đó đang làm việc ở Sài Gòn lang thang thế nào mà lại gặp thấy hai thằng em lúc đó đi tắm ở Bến Đá về bị người lấy mất quần áo. Theo chị về Sài Gòn. Trung Tâm Y Tế Hàn Việt. Ba chị em nằm chung một cái giường nhỏ. Cuối tháng 5, ông chú báo tin là gia đình đã đi mất rồi. Không biết đi đâu, sống chết ra sao, hay định cư tại đất nước nào. Ban Giám đốc bệnh viện chỉ cho phép bà chị nuôi một đứa em thôi. Gạt nước mắt, con ngược trở về lại Đà Nẵng một mình sống với bà nội.

Đi học. Bị ông hiệu trưởng tát vì dám hướng dẫn cả lớp đứng lên đọc kinh trước giờ học. Được kêu vào ban giúp lễ. Đá banh mỗi đêm. Mùa hè thì theo bà ra biển đánh cá nục. Mùa Đông, biển động, bà ở nhà thì sau khi Lễ sáng thì con săn quần, chịu cái nước lạnh ngắt, câu cá đem về cho bà nấu ăn với com. Nồi com không độn. Lốp khoai sắn ở trên con ăn. Phần com ở dưới của bà. Rồi bị công an phường bỏ tù đủ một tuần với tội phản động. Một tuần thôi vẫn đủ để tổn tới già. Tù nhân chính trị mới có mười ba tuổi đầu. Mười lăm tuổi con bị điệu lên phường lần nữa, lăn tay, chụp hình để sửa soạn đi bộ đội. May là trước khi bị đưa ra chiến trường Campuchia thì ông chú dẫn đi vượt biển. Ba tháng ở Hồng Kông. Đoàn tụ với gia đình lúc đó đang ở thành phố Port Arthur, tiểu bang Texas.

Con lại cấp sách đến trường. Nói được nhưng trở thành câm. Biết suy nghĩ nhưng biến thành ngu khờ. Nghe rõ nhưng không khác hơn gì người điếc. Hai năm sau, con và thằng em trai kể nộp đơn xin đi tu. Dòng Dòng Công. Một tuần trước khi khăn gói lên đường, cha Hoàng Xuân Nghiêm, nguyên giáo xứ Thanh Đức, Đà Nẵng liên lạc với bà cụ và ngỏ ý đưa con lên Tiểu Chung Viện của Giáo phận Grand Rapids, tiểu bang Michigan. Thằng em trai vẫn quyết ý nhập Dòng Dòng Công. Con đi lên Michigan. Ngày đầu tiên ở Tiểu Chung Viện, nước mắt thấm con vào giấc ngủ.

Triết học ở Seton Hall University. Thần học ở Giáo Hoàng Học Viện Regis thuộc Liên Trường Thần Học Toronto do các cha Dòng Tên giảng dạy. Phó Tế vào mùa Giáng Sinh 1990. Linh mục đầu Hè 1991. Phó xứ rồi chánh xứ. Mùa Thu năm 1999 con Được Đức Cha sai đi học trở lại với mục đích là trở về Việt Nam dạy tại một trong các Đại Chung Viện vừa mới được chính quyền Cộng Sản cho mở. Vừa học vừa được đẩy lên làm việc trong ban giáo huấn của Giáo Hoàng Học Viện Mundelein của Tổng Giáo Phận Chicago. Mới được hai năm thì Giáo Phận nhà bị nổ tung vì các vụ án ấu dâm. Đức Cha kéo con về đến

một giáo xứ đang bị phân tán và giáo dân đầy hoang mang vì ông cha sở hiền lành bị truất phế vì phạm tội ấu dâm cách hơn 30 năm trước. Sau đó, con được cử về trông coi một giáo xứ lớn. Mỹ, Việt, Hàn, Phi luật Tân, Phi Châu, Nam Mỹ - tất cả một thân một ngựa con phục vụ.

Người anh cả trong gia đình linh tông của con là Đức Cha Giuse Nguyễn Chí Linh, lúc đó là Giám Mục Giáo Phận Thanh Hoá. Ngài cần có một người đại diện ngài và cho Giáo Phận ở Hoa Kỳ và Canada. Nhưng ngài cần nhất là có ai thay ngài hướng dẫn, trợ giúp và nâng đỡ các du học sinh của Giáo Phận tại Bắc Mỹ Châu. Ông anh Giám Mục mà ngỡ lời mời thì làm sao con dám chối từ. Vậy là giữa năm 2008 con nhập giáo tịch Thanh Hoá. Con vẫn tiếp tục ở xứ tuyết lạnh Michigan, cuối tuần đi giảng tại các giáo xứ khắp nước Mỹ quyên tiền cho một hội bác ái Công Giáo, nhưng là linh mục đại diện Giám Mục Thanh Hoá, cha bề trên của du học sinh Giáo Phận Thanh Hoá và tổng đại diện các hội ái hữu Giáo Phận Thanh Hoá tại Hoa Kỳ.

Năm 2018, Đức Cha Giuse Nguyễn Đức Cường được bổ nhiệm về dẫn dắt Giáo Phận Thanh Hoá. Đầu năm 2019, Đức Cha Cường khuyên con nên dọn về miền Đông Bắc Hoa Kỳ để sống gần anh em du học sinh hơn. Tháng 6 năm 2019, Đức Hồng Y O'Malley cử con về làm cha phó tại giáo xứ Thánh Tâm tại thành phố Quincy. Bốn tháng sau, Đức Hồng Y lại đề thêm lên đôi vai con cộng đoàn Việt Emmanuel, thuộc giáo xứ Thánh Tâm của East Boston. Cuối tháng 5 năm 2020, Đức Cha Mark O'Connell, giám quản địa hạt miền Bắc của Tổng Giáo Phận thay mặt Đức Hồng Y O'Malley ngõ ý đưa con về làm cha quản nhiệm của giáo xứ Việt Nam tiên khởi.

Rất khó. Tâm khổ và trí mệt. Đầy đầy những hồng ân nhưng cũng nhan nhản muôn gai chông. Vui buồn quyện lấy nhau. Niềm tin và nghi nan dựa lưng nhau. Nhưng may là hy vọng vẫn luôn tuôn tràn và dày đặc hơn những nỗi chán chường.

Vì thế, con xin tạ ơn Chúa. Cảm ơn chuỗi Mân Côi. Cảm ơn thánh bỗn mạng Anre. Cảm ơn Đức Hồng Y O'Malley và Đức Cha O'Connell. Cảm ơn quý cha thuộc Ủy Ban Cố Vấn Tối Cao Tổng Giáo Phận. Cảm ơn quý Cha Dòng Mẹ Cứu Chuộc. Cảm ơn Cha Sinh. Cảm ơn thầy Sáu Vương, quý Sơ, Ban Mục Vụ và tất cả các Hội và Đoàn Thể của ba cộng đoàn Nữ Vương Hoà Bình, Thánh Tâm và Emmanuel.

Nhưng sâu đậm nhất, con xin chân thành cảm ơn tất cả quý ông bà và anh chị em. Quý vị đã bước khá lâu trên quãng đường thật dài, lắm gian truân, lắm nhịn nhục, lắm hy sinh để có ngày hôm nay. Vâng, giáo xứ Việt Nam tiên khởi của Tổng Giáo Phận Boston là thành quả của muôn vạn lời kinh tha thiết, vạn lời nguyện chân tình, và vạn tiếng cầu nhiều khi dẫm lệ của quý ông bà và anh chị em.

Vậy chúng ta cùng nhau trân quý hồng ân và đặc sủng này nhé. Chúng ta giúp nhau sống đạo đức, sống độ lượng, sống tha thứ, sống bác ái, sống tin yêu. Cùng nhau chúng ta hãy nắm chặt tay nhau, vai kề vai, tung mạnh bước chân để xây dựng, củng cố và biến giáo xứ này thành một vương quốc tình yêu.

Con xin quý ông bà và anh chị em mỗi ngày đọc cho con một Kinh Lạy Cha, Kinh Kính Mừng và Kinh Sáng Danh để con luôn sống khiêm tốn, sống phục vụ và sống yêu thương với tất cả tâm hồn, sức mạnh và trí khôn của con.

Anre Phạm Quang Phong, Linh mục quản nhiệm.